

3 Евангелля св. Яна

Праходзячы, Езус убачыў чалавека, сляпога ад нараджэння. І вучні спыталіся ў Яго, кажучы: “Раббі, хто зграшыў, ён ці бацькі ягоныя, што ён нарадзіўся сляпым?”. Езус адказаў: “Ні ён не зграшыў, ні бацькі ягоныя, але сталася гэта дзеля таго, каб выявіліся праз яго справы Божыя. Пакуль дзень, нам трэба рабіць справы таго, хто паслаў Мяне. Надыходзіць ноч, калі ніхто не можа рабіць. Пакуль Я на свеце, Я – святло свету”. Сказаўшы гэта, Ён плюнуў на зямлю, зрабіў са сліны грязь і памазаў гряззю вочы сляпому, і сказаў яму: “Ідзі, абмыйся ў купальні Сілоэ!” (што перакладаецца “Пасланы”). Той пайшоў, абмыўся і прыйшоў відушчым. А суседзі і тыя, хто бачыў яго раней жабраком, казалі: “Ці не той гэта, які сядзеў і жабраваў?”. Адны казалі: “Гэта ён!”. Іншыя: “Падобны да яго!”. А ён сам казаў: “Гэта я!”. Тады спыталіся ў яго: “Як жа адкрыліся твае вочы?”. Той адказаў: “Чалавек, якога завуць Езус, зрабіў грязь, памазаў вочы мае і сказаў мне: «Ідзі ў Сілоэ і абмыйся!». Я пайшоў, абмыўся і стаў бачыць”. І казалі яму: “Дзе Ён?”. Той адказаў: “Не ведаю”. †

Ян 9, 1–12

Цяжкія ісціны

Аздараўлены трапіў у канфлікт з фарысеямі. Яны не хацелі прымаць таго, што ён атрымаў зрок. Яны не хацелі яго слухаць і проста выкінулі. Тады яго адшукаў Пан Езус. “Ці верыш у Сына Чалавечага?” – спытаўся. “А хто Ён?” – паўстала пытанне ў адказ. “Ты ўжо бачыў Яго, гэта той, хто гаворыць з табою”, – адказаў Езус. “Веру, Пане!” – і аздараўлены аддаў Яму пашану.

Гэта здаровы прынцып спрэчных пытанняў: факты не абмяркоўваюцца; пацверджанае прымаецца такім, якое яно ёсць. Гэта таксама датычыць веры. Наколькі ж менш праблем было б у чалавека, калі б ён умеў засяродзіцца на відавочнай праўдзе! І змог яе прыняць, нягледзячы на тое, што яна можа быць цяжкай, нават балючай...